

KARATAY
BELEDİYESİ

KARATAY BELEDİYESİ'NİN
KATKILARIYLA

Merhaba
merhabahaber.com

f /akademiksayfalar

Kurucusu:
Dr. Mehmet Ali UZ

CİLT: 18 • SAYI: 10
30 EKİM 2019 ÇARŞAMBA

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **Dr. Mehmet Ali UZ - Serdar CEYLAN**
maliaz@merhabagazetesi.com.tr - srceylan@hotmail.com

Toroslardan Tanrı Dağlarına Türk Halk Biliminin Ulu Çınarı

PROF. DR. ALİ BERAT ALPTEKİN
ARMAĞANI

Prof. Dr.
ALİ BERAT ALPTEKİN

ÖZEL SAYI - 2

Prof. Dr.
Saim
SAKAOĞLU

BİR ALİ'MİZ VARDI, ÂLİM İDİ

Ali bizim evin oğlu gibi idi. Mehmet İstemimizi sekiz aylıkken kaybetmiştik. Selcen ve Seren adlarındaki kızlarımızın bir ağabeye ihtiyaçları vardı. Artık Ali kızlarımızın *Ali Abileri* idi. Ali bizim evde ya oğlumuzdu veya abimizdi. Öyle geldi, öyle gitti ve de öyle kalacak...

İlk asistanımdı Ali... İlk doktorumdu... Onlar da yetmedi, bütün zorlukları yenerek ilk profesörüm oldu. Ali bütün sınavlarını hakkıyla verdi. Ancak o bu dikenli yollarda yürürken benim öğrencim, benim asistanım olmanın çok sıkıntısını çekti. Âdeta benim yetiştirmeye, bilim dünyasına armağan etmeye çalıştığım Alimize önce kendi hocaları çelme taktılar. Onun doçentlik macerası başı başına bir destandır.

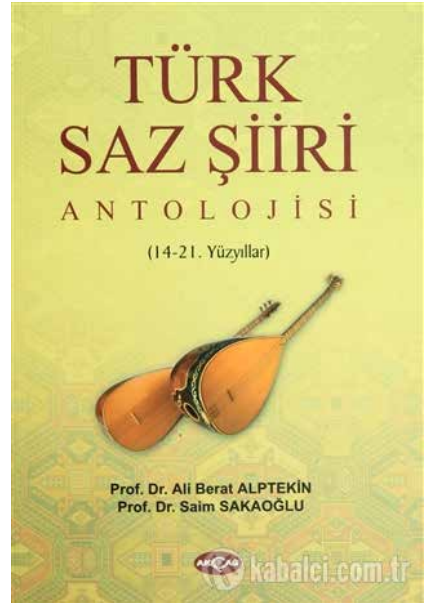
Ali bütün yazılı sınavlarını alınının akıyla verdi. Ne yerine birilerini sınava sokarak başarı kazandı, ne de kol saatinden veya tuvalete bırakılan doğru cevaplardan yardım aldı. Onun bütün belgeleri gerçektir ve üzerlerinde asla oynanmamıştır. Bütün bu kötülükler ne yazık ki bazılarının çeşitli sınavlardaki yaşamışlıklarının izlerini taşımaktadır. Gazete sayfaları bu tür sahte başarılarla ülkenin pek çok kurumunu işgal eden sahtekârlarla doludur. Belki azalmıştır ama asla bitmeyecektir.

İntihal (aşırma) yolunu âdeta meslek edinmiş olanlardan değildi. Üzerine saldırtılan ahlak dışı işlerin uygulayıcısı buldoklardan asla yılmadı. Sinsi ve kahpe bakışlara asla kanmadı ve hak bildiği yolda ilerlemeyi amaç edindi.

Ali, bir âlimdi, bir bilgindi. Kitapları bazı üniversitelerde gördüğümüz gibi, alınması **zorunlu** olan kitaplardan değil, bütün ülkede öğrenciler tarafından gönüllü olarak alınan ve okunulan kitaplardı. Bazı kitapları şimdiden alanının tek kitabı olma özelliğine kavuşmuştur.

Ve Ali benimle birkaç kitaba imzasını atan bir meslektaşımı. Ali, benim de lisanstan öğrencim olan Prof. Dr. Esmâ Şimşek'in doktora danışmanı, o da ilk profesörü idi Biz üçümüz, biz üç kuşak Türk halk edebiyatı alanına şeytani bile çatacak eserler ortaya koyduk. Buna karşılık bizleri yüreklendiren ailelerimiz, arkadaşlarımız ve öğrencilerimiz bu şeytani işleri meslek edinmiş olanlara karşı kahramanca 'Dur!' dediler. Selam olsun onlara ve onların gönüldaşlarına, selam olsun.

Ruhun şad olsun sevgili öğrencim ve meslektaşım.

HER YÖNÜYLE ÖRNEK BİR BİLİM ADAMI: PROF. DR. ALİ BERAT ALPTEKİN / ESERLERİ

Prof. Dr.
Hatice İÇEL*

Prof. Dr. Alptekin hayatı boyunca kitap, makale, bildiri ve ansiklopedi maddesi boyunca yüzlerce çalışmaya imza atmıştır. Türk halk biliminin hemen hemen her türüyle ilgili olan çalışmaları sadece Türkiye ile sınırlı kalmamış tüm Türk dünyasına yayılmıştır. Bu çalışmaları rakamlarla ifade edildiğinde; basılmış 43 kitabının, 67 ansiklopedi maddesinin, 345 makale ve bildirisinin olduğu görülmektedir. Yazının sınırlarını zorlamamak için burada makale, bildiri ve ansiklopedi maddesi kapsamında yapılan çalışmalarının künyesi verilmeyecek sadece kitapları kronolojik olarak sıralanacaktır:

1. *Azerbaycan Âşıkları ve El Şairleri I*, 1985. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ve Prof. Dr. Esmâ Şimşek ile birlikte hazırlanmıştır).

2. *Azerbaycan Âşıkları ve Halk Şairleri II*, 1986. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ve Prof. Dr. Esmâ Şimşek ile birlikte hazırlanmıştır).

3. *Dadaloğlu Bibliyografyası (Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler)*, 1988. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

4. *Erzurumlu Emrah Bibliyografyası (Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler)*, Ankara 1988.

5. *Çıldırılı Âşık Şenlik Bibliyografyası (Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler)*, Ankara 1989.

6. *İçel Bibliyografyası*, Ankara 1989.

7. *Bayburtlu Zihni Bibliyografyası (Hayatı, Eserleri, Sanatı, Nüktedanlığı ve Şiirlerinden Örnekler)*, Ankara 1990. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

8. *Hayvan Masalları*, Ankara 1991, 2005.

9. *Azerbaycan Tapmacaları / Bilmececeleri*, Elazığ 1992. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ve Prof. Dr. Esmâ Şimşek ile birlikte hazırlanmıştır).

10. *Âşık Hacı Karakılçık (Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler)*, Hatay 1993.

11. *Fırat Havzası Efsaneleri*, Hatay 1993.

12. *Yesevi Ocağında 210 Gün*, Elazığ 1996.

13. *Halk Hikâyelerinin Motif Yapısı*, Ankara 1997, 2000, 2002, 2005, 2009, 2013, 2015, 2016.

14. *Meddah Behçet Mahir'in Bütün Hikâyeleri I*, Ankara 1997. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Prof. Dr. Esmâ Şimşek ve Yurdanur Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

15. *Behçet Mahir'in Bütün Hikâyeleri II*, Ankara 1999. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Prof. Dr. Esmâ Şimşek ve Yurdanur Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

16. *Azerbaycan Âşıkları ve Halk Şairleri I (16-18. Yüzyıllar)*, Ankara 2000. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ve Prof. Dr. Esmâ Şimşek ile birlikte hazırlanmıştır).

17. *Kirmanşah Hikâyesi*, Ankara 1999.

18. *Âşık İmamoğlu (İsmail Alptekin)*, Silifke 2002.

19. *Begim / Âşık Temel Turabi*, Bur-

* Niğde Ömer Halisdemir Üni. Fen Ed. Fak. TDE Bölümü Öğretim Üyesi / e-posta: haticeicel@hotmail.com

sa 2002.

20. *Ercişli Emrah Bibliyografyası*, Ankara 2002. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

21. *Taşeli Masalları*, Ankara 2002.

22. *Benden Toprak İstenir mi / Öksüz Ozan*, Konya 2003.

23. *Gönül Kervanı / Âşık Kul Nuri*, Ankara 2003.

24. *Kazak Masallarından Seçmeler*, Ankara 2003.

25. *Erciyes Dergisi Bibliyografyası / Yıllar: 1978-2003- Sayılar: 1-312*, Kayseri 2004.

26. **Âşık Veysel / Türküz Türkü Çağırırız**, Ankara 2004, 2007.

27. *Ağlayan Bayrak (Âşık Fethi Kadoğanlı)*, Konya 2004.

28. *Palandöken'in Zirvesindeki Âşık: Erzurumlu Emrah*, Ankara 2004.

29. *Sevdalarım / Hüseyin Gümüş*, Mersin 2004.

30. *Evluya Çelebi Seyahatnamesinden Seçmeler*, Ankara 2005, 2006.

31. **Çıldırli Âşık Şenlik Divanı (Hayatı, Şiirleri, Atışmaları ve Hikâyeleri)**, Ankara 2006.

32. *Türk Saz Şiiri Antolojisi*, Ankara 2006, 2008. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

33. *Halk Şiirinden Seçmeler*, Ankara 2007. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

34. *Âşık Veysel*, Ankara 2009.

35. *Nasreddin Hoca*, Ankara 2009. (Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ile birlikte hazırlanmıştır).

36. *Geçmişten Günümüze Âşıkların Dilinden Sarıkamış*, İstanbul 2010. (Prof. Dr. Abdurrahman Güzel ile birlikte hazırlanmıştır).

37. *Halkbilimi Araştırmaları*, Ankara 2011.

38. *Efsane ve Motifleri Üzerine*, Ankara 2012.

39. *Türk Mânilerinden Seçmeler*, Ankara 2013.

40. *Türk Ninnilerinden Seçmeler*, Ankara 2013.

41. *Anadolu'dan Kıbrıs'a Halk Kültürü Köprüsü*, Ankara 2015.

42. *Erzurum'un Yüzleri: Behçet Ma-*

hir, Erzurum 2016.

43. *Feyzi Halıcı ve Yirminci Yüzyıl Âşıkları Üzerine Araştırmalar*, Ankara 2016 (Yayına hazırlayan).

Prof. Dr. Alptekin'in bu eserlerin dışında *Türk Halk Şairleri Bibliyografyaları: 12* (Ankara 1992) adlı eserde *Posoftu Âşık Müdami Bibliyografyası* (Prof. Dr. Esmâ Şimşek ile birlikte) bölümünün yanı sıra *Türk Halk Şiiri* (Eskişehir 2011) adlı kitapta da bölüm yazarlığı bulunmaktadır. Ünlü Türk dünyası sınırlarını aşmış ve bazı çalışmaları Almanca ve Makedoncaya çevrilmiştir. Bazı kitapları da genişletilerek yeniden basılmak üzere matbaaya verilmiştir. Hocamızın bilime adanmış ömrü ona haklı bir ün kazandırmış, bazı dergilerin adına özel sayılar çıkarmalarının yanı sıra armağanlar da hazırlanmıştır. Aşağıda bunların künyeleri verilmiştir:

Hayatı ve Eserlerinden Bahsedilen Kaynaklar

1. *Günümüz Türkiye'sinde Kim Kimdir / Who's Who in Turkey*, 1987-1988.

2. İhsan Işık, *Yazarlar Sözlüğü*, İstanbul 2001, 59.

3. *Tanzimat'tan Bugüne Edebiyatçılar Ansiklopedisi*, C. I, İstanbul 2001, 79.

4. *Türk Dünyası Ortak Edebiyatı / Türk Dünyası Edebiyatçıları Ansiklopedisi*, Ankara 2000, 401-402.

Adına Hazırlanan Dergi Özel Sayıları ve Armağanlar

1. *Erciyes*, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Özel Sayısı, 35 (417), Eylül 2012.

2. *Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi*, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Özel Sayısı, 6 (20), Eylül 2015.

3. *Karadeniz*, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Armağanı, (37), Bahar 2018.

4. *Erciyes*, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Özel Sayısı, 42 (501), Eylül 2019.

5. *Toroslardan Tanrı Dağlarına Türk Halk Biliminin Ulu Çınarı Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Armağanı*, (Editörler: Prof. Dr. Esmâ Şimşek-Prof. Dr. Hatice İçel-Doç. Dr. Selçuk Peker-Dr. Öğr. Üyesi Atiye Nazlı) Konya 2019.

PROF. DR. ALİ BERAT ALPTEKİN'İN HEYECANLARI

Hayrettin
İVGİN*

Ali Berat Alptekin'i tanıyalı tam 40 yıl olmuş. 1979 yılında, bize, o yıllarda Doç. Dr. olan Saim Sakaoğlu tanıştırdı. Sanıyorum 1979 yılının sonuydu, ben Milli Folklor Araştırma Dairesinde Başkan Yardımcısıydım. "Ali Berat Alptekin sizi görmek istiyor" dedi sekreterimiz. Odama kabul ettim. Erzurum Atatürk Üniversitesi Türk Dili Edebiyatı Bölümünde asistan olduğumu ve Doç. Dr. Saim Sakaoğlu'nun danışmanlığında doktora çalışması yaptığımı söyledim. Herhalde tanışmak için ziyarete gelmişti. Ya da dairemizin yayımlarından edinmek için bu ziyaret vesile idi. Saim Beyin selamını söylemeyi de unuttum.

Bu ziyarette Ali Berat öyle heyecanlıydı ki anlatamam... Bir üniversite asistanı değil de karşımda sanki sınava girecek olan bir ortaokul öğrencisi vardı. Şahsen ben onu ilk gördüğümde çok sevmiştim.

Ali Berat Alptekin'i daha sonraki yıllarda, iki defa daha büyük heyecan içinde gördüğümü hatırlıyorum. 1982 yılında o doktora tezini başarıyla tamamladı.

Yıl 1983. Haziranın 5 ve 7'si arası Bolu'da Kültür Bakanlığı Milli Folklor Araştırma Dairesi olarak "Koroğlu Semineri" adıyla bir bilimsel toplantı düzenledik. Ali Berat'ı da davet etmiştik. Doktora hocası Saim Beyin isteğiyle.

Onun programda yeri, 6 Haziran 1982 günü öğleden sonra saat 14:00'de ilk konuşmadı. Tebliğinin

adı; "Koroğlu Hikâyesi'nin Bolu Beyi Kolundaki Milli ve Beynelmillel Motifler" biçimindeydi.

Ben ve Nail Tan ağabeyimiz Düzenleme Komitesindeydik. Ali Berat, seminerden bir gün önce Bolu'ya gelmişti. Hep tedirgin ve hep telaşlıydı. Konuşmasını yapacağı saatte ben de salonda onu dinlemek için bulunuyordum. Oturum Başkanlığında Doç. Dr. Fahrettin Kırzioğlu ve Doç. Dr. Saim Sakaoğlu vardı. Oturum Başkanları, Ali Berat'ı anons ederek konuşmasını yapmak üzere, kürsüye davet ettiler. Ali Berat tebliğini okudu, terler içindeydi. Neredeyse bayılacak gibiydi, heyecanı doruk noktasındaydı.

Konuşmasını bitirdikten sonra salonda onun yanına gittim. Bu durumunun sebebini kendisinden sordum. Cevabı; "Hayrettin Ağabey! Bu benim hayatımda ilk bilimsel bildiri okuyuşum. Sonra, beni dinleyenler; Saim Sakaoğlu, Fahrettin Kırzioğlu,

* Kültür ve Turizm Bakanlığı, Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme (HAGEM) Genel Müdür Yardımcısı (e)

Yücel Özkaya, Müjgan Cunbur, Enver Konukçu, Faruk Sümer, Dursun Yıldırım, Fikret Türkmen, Ahmet Edip Uysal, Hayrettin İvgin, Nail Tan. Ben bu kişilerin karşısında nasıl heyecanlanmayayım ki. Ölmediğime şaşırıyorum.” demişti.

Ali Berat'ın bir başka heyecanına yıllar sonra yeniden şahit oldum. 2015 yılıydı. Azerbaycan-Bakü'den Prof. Dr. Elçin İskenderzade beni telefonla aradı. Kasım 2015 ayı içinde Bakü'ye gitmem gerekiyordu. Merkezi Bakü'de bulunan Türk Dünyası Araştırmaları Uluslararası İlimler Akademisi olarak Milli Onkoloji Merkezi Başkanı Akademik Cemil Aliyev'e Bakü'de “Türk Dünyasına Hizmet Ödülü” ile Akademik Üyelik unvanı verilecekti. Cemil Beyin ödülünü benim törende vermem istendi. Ancak benimle beraber 3 bilim insanının Bakü'ye Cemil Beyin davetlisi olarak gelmemizi Elçin bey talep etti. Ben de bir liste yaptım: Ben, Nail Tan, Tuncer Gülensoy ve Saim Sakaoğlu.

Azerbaycan halkbilimi, edebiyatı ve kültürüyle diyebilirim ki en çok çalışma yapanlardan birisi de Ali Berat Alptekin'di. Ancak Ali Berat, Azerbaycan'a bir kere bile gitmek fırsatı bulamamış birisiydi. Onun mutlaka Azerbaycan'a gitmesi gere-

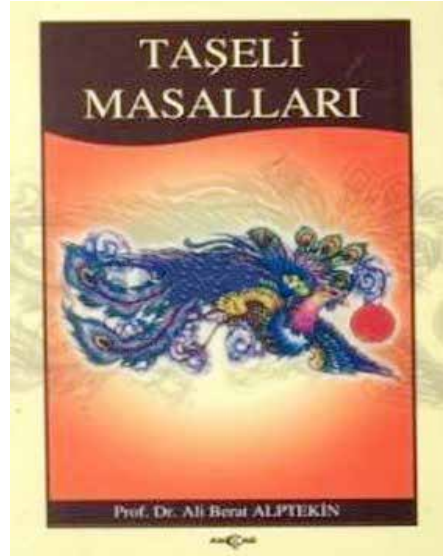
kiyordu. Saim Hoca'ya telefon açtım, durumu anlattım. “Saim Hoca, Azerbaycan'a sizin yerinize Ali Berat Alptekin'i götürsek olur mu?” der gibi oldum. Saim Hoca aynen şunları söyledi: “Hayrettin Kardeş! Ben de tam bunu diyecektim. Ben daha önceleri Azerbaycan'a iki defa gittim. Benim yerime Ali Berat gitsin.” Saim Hoca'nın bu fedakârlığı, Ali Berat'a olan aşırı sevgisinin bir sonucudur.

Biz dört kişi Cemil Aliyev'in davetlisi olarak Bakü'ye gittik. Ben, Nail Tan, Tuncer Gülensoy ve Ali Berat Alptekin.

Burada anlatmak istediğim asıl konu, Ali Berat'ı yolculuk öncesinde ve Bakü'deki duyduğu heyecandır. Ve bu heyecanımı kaldığımız dört gün içinde Bakü'de her dakika, her saat dışına vurdu.

Ben Ali Berat'ı 40 yıl boyunca hep bu heyecanıyla sevdim. Heyecanları onun hep mutluluğu oldu. İlk tebliği okuma mutluluğu, ilk defa Azerbaycan'ı görme mutluluğu.

Ali Berat'ı özlüyoruz, herhalde ben yokluğunda devamlı özlem duyacağım. Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun ve kabri nurlarla dolsun.

HOCAM ALİ BERAT ALPTEKİN

Doç. Dr.
Selçuk Peker

Üniversite yıllarımda halk edebiyatı derslerime önceleri Pakize Pervin Erciş (Aytaç) Hocam, sonraları ise Saim Sakaoğlu Hocam ile Yurdanur Sakaoğlu Hocam girmişlerdi. Ben doğrudan Ali Berat Hocamın öğrencisi olmadım. Kendisiyle tanışıklığımız Saim Hocam vasıtası ile oldu ve sonrasında abi-kardeş ilişkisine döndü. Öyle bir abi ki her karşılaşmamızda eşimi sordu, çocuklarımı sordu, bu sormalar sözde değil özde oldu, çocuklarımın gelişimini özellikle takip etti.

Ali Berat Hocamla çok sohbet ettik. Babamın Taşucu'ndaki yazlığına ben hemen her yaz girdim. Bir ara Berat Hocamın denizle ilgili hemen hiçbir anısını benimle paylaşmadığını fark ettim. Bir gün, "Hocam sizin denizle aranız yok galiba?" diye sordüğümde "Yok Selçuk. Anam bizi çocukluğumuzda her 21 Mart'ta Boğsak Limanı'na götürür ve sırayla suya sokup sokup çıkarırdı. Hava soğuk, üstte başta doğru dürüst kıyafet yok, üşürdük. Çocukluktan denizle arama soğukluk girdi." demişti. Ben yıllar boyunca hocanın bu sebeple denize girmekten pek haz etmediğini sanmış ama onu biraz daha yakından tanıyınca mayo, şort hatta kot pantolona bile toplum düzeni temelinde seviyeli durduğunu öğrenmiştim. Hocanın deniz-

le ilgili tutumunun bir sebebinin de günah kaygısı oluşturuyor olabilirdi. Topluma saygısı bu seviyede olan bir hoca gözünüzde bir kez daha büyümüyor mu? Malum, günümüzde pek çok insan için şu anlattıklarım pek bir şey ifade etmiyor.

Hocamla hep "İyi ki..." dediğim hatıralar biriktirdim. Tek "keşkem", kafamda canlanan projenin gerçekleşmemesi ile ilgili olandır. Halk bilimi alanında dedesi ve ninesi ile övünç duyan birisiyim. Ebeveynlerim bir Türkmen aşiretinden, emsallerimin görmediği üzerlik tütürtmeden süt ürünlerini muhafaza-ya, et ürünlerini işlemeye kadar neleri yaşayarak öğrendim nele-

ri... Lakin ben büyük atalarımın yanında büyümediğim için öğrendiklerim tatillerde bayramlarda gördüklerimle sınırlı idi.

Ali Berat Hocamı kültürü yaşamak konusunda benden farklı kılan, neredeyse askerlik yıllarına kadar o kültürün içerisinde yoğrularak gelmesi idi. Halk bilimi alanında ihtisas yapınca yaşadığı kültürün uygulamalarının ne anlama geldiğini çok güzel anladı, yorumladı. Hemen hiçbir detayı kaçırmadı. Onunla ilgili bir keşkem de bu konuyla alakalıdır. Bir gün kendisine içerisinden geldiği Yörükleri bilimsel bir bakışla çözümlemeye ve önce bir Yörüğün bir yılını sonra da bir Yörüğün bir ömrünü sistematik olarak incelemeye davet etmiş ve bu projede üstüme ne düşerse yapacağımı söylemişim. İlginç bir şekilde soğuk yaklaştı, “dursun hele” dedi. Yıllar sonra öğrendim ki kaygısı “proje” kelimesinde gizliymiş. “Selçuk, bu proje işi iyi niyetlerle başlatıldı ama çok suistimal edildi. Senin de para kaygısıyla bir proje yazacağını sandım. Kastının iş çıkarmak olduğunu söylesene.” dedi. Birbirimizi geç de olsa anladık ve

Yörükler üzerine çalışmaya karar kıldık, hatta hangi zaman aralıklarında Torosları aşacağımızı, arabada ikimizden başka kimlerin olacağını, kimleri imrendireceğimizi bile konuştuk. Ama gelin görün ki bir süre sonra bu kötü hastalığın emareleri çıktı, sonrasında tedavi süreci ve bizi yıkan son...

Keşke dedim, keşke hocaya projemi daha açık anlatsaymışım. Keşke kaygıları olabileceğini hesap etseymişim. Şimdi düşündüğümde topluma saygısı sebebiyle sahilde şortla dolaşmaktan bile imtina eden ve bu konudaki çekincesini Nevruz günü yapılan uygulamanın içine yerleştiren adam beni de elbette hızlıca anlattığım cümlelerimle değerlendirecekti. Eğer zamanında anlaşabilseymişiz belki de Yörükler ilk kez içlerinden çıkan bir bilim adamı tarafından çok detaylı bir tahlile tabi tutulacak ve ortaya son derece değerli bir eser çıkacaktı. Hocayı kaybetmek de onun bilgisini kültür adına büyük bir temel taşı olarak değerlendirememek de üzücü. Ruhun şad, mekanın cennet olsun Sayın Hocam.

PAZAR GÜNLERİ e-posta ADRESİME BAKAMIYORUM!..

Dr. Öğr. Üyesi
Atiye NAZLI*

2004 yılında başladığım doktora eğitimimin hemen her anında bana yol gösteren, elimden tutan, hocalarım Prof. Dr. Saim Sakaoğlu ve Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'dir. Onlar sayesinde sadece bilgi yönünden değil, hayatın hemen her alanında bir nebze de olsa değiştiğimi ve geliştiğimi düşünüyorum. Saim Hocam ile etkin iletişimim (yüz yüze, telefon, e-posta) hiçbir zaman kopmadı ve inşallah kopmaz... Ancak Ali Berat Hocam ile maalesef yaklaşık üç ay öncesi yavaş yavaş kopmaya başladı. Yakalandığı amansız rahatsızlıktan dolayı telefon ve e-posta ile iletişimimiz zayıflasa da onunla karşılıklı oturmak bile ayrı bir öneme sahipti. Konya'da olduğum zamanlarda hemen her gün konuştuğumuz, çeşitli çalışmalar için bir araya geldiğimiz Ali Hocam ile Çorum'a gelmemden sonra haftada en az bir kez telefonla görüşme ve her hafta pazar günü e-posta adresime gelen mektupla da, hiç kopmayacak olan manevi bağımız devam ediyordu. Onunla e-posta konuşmalarımızda, masalların, efsanelerin, halk hikâyelerinin ve âşıkların ayrı bir dili olmuştu. Genel olarak konuşmalarımızı; "Sayın Kömekçi Doçentim" ya da "Günaydın Hoca Hanım", "Atiye Hoca Hanım Günaydın" ifadeleri ile başlardı. Ali Hocamdan aldığım e-postalarda genellikle:

"Sevgili Atiye,

Dün akşam aradığında namaz kılıyordum. Bitirdikten sonra da yatmış olabileceğini düşünerek aramadım. İnşallah iyisindir. İzmir'den evine de hoş geldin.

şimdi;

1. Ekteki metni önce güzelce bir okuyuver, cümleleri düzelt sonra da tercümesine göz ativer. Anahtar kelimeler ve konu başlıkları da dahil.

2. Bakü'den inişten sonra ekiple birlikte hareket etmek için gerekli olan bilgileri (beni de ekleyerek) ilgili gence göndereyim.

3. Gözlerinden öper, hayırlı günler dilerim.

4. Müsait olursan Bolu'ya katılalım.

Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN

Prof. Dr. Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi

Öğretim Üyesi"

Ali Berat Hocam ile yaptığımız her telefon konuşması kulaklarımda, her e-posta görüşmesi arşivimde yer alıyor. Ancak Pazar günleri sabahı Hocamdan gelen e-postalar artık olmadan...

Ruhun şad mekânın cennet olsun Hocam...

* Hitit Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi, Çorum, atiyenazli@gmail.com

Ali IŞIK

BENZERİ ENDER BİR TALEBE: PROF. DR. ALİ BE- RAT ALPTEKİN HOCA...

1990'ların sonuna doğruydum (1998 olabilir). *Yeni Gazete* (günümüzde *Hakimiyet*) Konya basın dünyasına henüz gözünü açmıştı (Ağustos 1997). Fakir, o sıralar anılan gazetede haftalık bir kültür-sanat sayfası hazırlıyordum. Ali Berat Hoca ile giyaben tanışmam bu gazetede yayımlanan -yanlış hatırlamıyorsam- Hıdırellez âdetlerinden mantuvar (baht, niyet çömleği açmak, niyet çekmek) üzerine kaleme alınmış bir makalesi dolayısıyla idi. O zamana kadar ilk kez tesadüf ettiğim isminin önündeki unvanı da -zihnim beni yanıltmıyorsa-yardımcı doçent olmalıydı.

Sözün burasında Ali Berat Hoca ve daha nicelerini tanımama vesile olan *Yeni Gazete* üzerine bir çift söz etmeden geçemeyeceğim. O günlerde *Yeni Gazete*'nin genel yayın yönetmenliğini merhum N. Yalçın Dikilitaş (1944-2004) yürütüyordu. Rahmetlinin Konya sevgisi, yanı

sıra, sıcakkanlılığı ve sevecenliği Konya'nın kalburüstü bilim adamı, araştırmacı, şair ve yazarlarını anılan gazetenin çatısı altında buluşturmuştu. Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Dr. Kâmil Uğurlu, A. Sefa Odabaşı (1929-2004), Seyit Küçükbezirci (1942-2018), Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ, Prof. Dr. A. Osman Öztürk, Prof. Dr. Caner Arabacı bu isimlerden hemen hatırlayıverdiklerimizdir.

Az sayıda da olsa, *Yeni Gazete*'deki yazılarıyla zihnimde yer edinen Ali Berat Hoca ile yollarımız Âşıklar Bayramı kutlamaları, Konya Fikir Sanat Kültür Adamları Birliği Derneği toplantıları gibi bazı faaliyetlerde keşişse de ona, beni ben olarak tanıtmaya fırsatını daha yakalayamamıştım. Hatta bir toplantı sonrası ortak bir dostumuz tarafından takdir edilmeme rağmen... Ali Berat Hoca'yı ne zaman görsem yahut ne zaman adı geçse bu olayı güleç bir çehreyle hatırlarım. Zira dostumuz

adımı zikrederek Hoca'ya takdiminde o, mütebessim elimi sıkarken gözlerimin içine bakarak: “Şu ansiklopedici Işık mı?” diye sormuştu. Hoca tarafından *Türkiye Yazarlar Ansiklopedisi* hazırlayıcısı İhsan Işık'la karıştırılmam o gün için bir yanlışlığı görülse de geldiğimiz noktada bunun bir yanlışlığı olmayıp bir öngörü olduğunu kabul edip gülümsememi sürdürüyorum. Çünkü bu olayın üzerinden çok bir zaman geçmeden *Konya Ansiklopedisi*'nin yayın kurulu üyesi ve redaktörü olmuşum. Dolayısıyla beş yıldan fazla süren bu çalışmamız esnasında sıklıkla “ansiklopedici” unvanıyla anılmadım değil.

İlerleyen zamanlarda bir gün Silile Kültür Evi'nde bir kültür adamları toplantısında idik. Ali Berat Hoca, binanın üst katındaki büyük mabe-yinde karşı sırada çaprazımda oturuyordu. Toplantı başlangıcında katılımcıların kendilerini tanıtmaları istendi. Bu fakir için hedefi tam on ikiden vurma fırsatıydı. Onun da tıpkı benim gibi Sarıkeçili Yörüklerinden olduğunu biliyordum. Kendini tanıtma sırası bana geldiğinde “Sarıkeçili Yörüklerinden...” diye kendimi tanıtmaya başladım. Toplantı sonunda yanıma yaklaşan Hoca'nın elini uzatırken: “Neredeyse akraba çıkacağız Ali Bey.” diye söze başlaması on ikiden vurduğumun ikrarıydı âdetâ.

Arkadaşlığını kazanmak için az emek sarf etmediğim Ali Berat Hoca'yı tanıdıkça saygıdeğer hocam Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'na duyduğum gıpta günbegün büyüyordu. Zira bu ikili arasındaki “hürmet”-“mahabbet” ilişkisi bir hoca-talebe ilişkisinden çok, muhterem bir baba-hayırlı bir evlat ilişkisi idi. Kuşkusuz, emekli bir eğitimci olarak hâlâ bizden selamını esirgemeyen, saygısını her fırsatta gösteren talebelerim varsa da Ali Berat Hoca'nın-

ki muhatabı olduklarımın katbekat fevkinde idi. Oysa o da ilmî müktesebatı hayli hacimli, akademik manada, “torununun torununu görmüş” koskoca bir profesör idi (Ali Berat Hoca, bugün hemen her biri ayrı bir üniversitede dr. öğretim üyesi, doçent veya profesör olan dokuz doktora öğrencisi ve yirmi dört yüksek lisans öğrencisi yetiştirmiştir).

Ali Berat Hoca, bu hasletini -yine hiç kuşkusuz- onu özüne bağlı tam bir mümin olarak yetiştiren aile ocağından, dolayısıyla da inancından alıyordu. Nitekim Fetih suresinin 29. ayetinde yer alan: “Muhammed, Allah'ın peygamberidir. Onunla beraber olanlar kâfirlere karşı kararlı ve tavizsiz, kendi aralarında ise son derece merhametlidirler. Onları rükû ve secde ederken görürsün. Allah'ın lütfunu ve rızasını kazanmayı arzularlar. Onların nişanları, yüzlerindeki secde izidir.” mealindeki ayetin son cümlesini onun yüzünde müşahade edebilirdiniz. Bu kanaati-

mi Prof. Dr. Abdurrahman Güzel'in şu nakli de teyit eder:

“Senin hocalarının ve büyüklerinin yanındaki mahcup hâlin Türk-İslam düşüncesinden ve temsil ettiğin Türk topluluğunun geleneğinden gelir. Erzurum’da asistan olduğun zaman, rahmetli hocamız Prof. Dr. Kaya Bilgegil’in de hizmetinde bulunuyordun. Senin mahcup hâlin Kaya Bey’in dikkatini çekmiş ve sebebini sormuş. Sen de *“Hocam, biz hocalarımıza ve büyüklerimize hizmeti bir nafîle ibadet olarak kabulleniriz.”* deyince Kaya Bey son derece memnun olup seni takdir etmiş.”⁽¹⁾

Ali Berat Hoca, “sıddık bir mümin” olduğu kadar bir Türk dünyası sevdalısıydı. Onun bu hasletini de yine Abdurrahman Güzel Hoca şöyle özetler: *“Ali Berat Hoca, Türk dünyası sevdalısıdır. Bu seveda hepimizde olduğu gibi onda da asla kavimsel değildir. Hz. Âdem’den bu yana tek tanrılı olan, on dört bin yıllık Göbeklitepe’de “Türkler, on dört bin yıl önce Anadolu’nun dip kültürünü oluşturmuşlardır. Türkler, on dört bin yıl öncesinde de tek tanrı inancına sahipti-*

ler.” Şeklinde tezahür eden bir inanç sistemine duyulan sevdadır onunki-si. Bu inanç ki Orhun’dan Anadolu’ya gelişimizin temelinde yatar. Bu inanç ki millî ve manevî değerlerin birleşkesi olan *Bilge Kağan, el-Harizmi, el-Kindî, İbni Sina, Farabî, Birûni, Gazali, Yusuf Has Hacib, Ahmed Yesevi, Dedem Korkut, Karacaoğlan, Köroğlu* gibi dev isimlerden beslenir. Bu inanç ki Büyük Türkistan’ı yüreklerde seveda eyler, bütün dünyaya *Türkün hasletlerini, adalet ölçüsünü, bilimsel verilerini, yaşayış biçimini, Türk-İslam duygularını* götürme ülküsü taşır.”⁽²⁾

31 Ağustos 2019 tarihinde Rabbinin: “İrci’i (dön)!” emrine uyan ve hemen ertesi pazar günü Konya Hacıvevis Camii’nde öğle namazına müteakip kılınan cenaze namazının ardından Üçler Mezarlığı’nda ebedî istirahatgâhına tevdi edilen Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN Hoca’ya rahmetler diliyorum. Sevgili Peygamberimiz: “Âlimin ölümü, âlemin ölümüdür.” demiştir. Bu itibarla onun kaybıyla, özellikle, halk ve âşık edebiyatları alanlarında oluşan boşluk kolay kolay doldurulamayacaktır.

(1) Prof. Dr. Abdurrahman GÜZEL, “Genç Muallimim Ali Berat Alptekin Hoca”, *Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Armağanı*, Konya 2019, s. 66.

ABİM

Uzm. Dr.
Selcen
Sakaoglu-
Manavgat*

Ali Abimdi...

Abimdi...

Aklım erdiğinden beri hep vardı hayatımda. Uzaktayken, başka şehirdeyken, başka ülkede yken bildirirdim ki benim bir Ali Abim var. Birbirimizin haberini alırdık babamdan ama bazen aylarca, hatta belki birkaç yıl görüşemediğimiz olurdu... Eksilmezdi sevgimiz. Abimdi.

Biz birlikte büyümüştük belki de... O asistanlıktan profesörlüğe doğru yürürken, ben çocukluktan gençliğe, olgunluğa... Ben onun çocuklarını büyütüşüne, torunlarına şahit olmuşum... O benim mezuniyetlerime, düğünüme, uzmanlığıma... Abimdi.

Babama olan sevgisi-saygısı hem gururlandırır hem kıskandırdı beni, o kadar büyüktü... Sevgisine saygı duyardım. Abimdi.

Hazırladığı “Prof. Dr. Saim Sakaoglu’na 55.Yıl Armağanı” (1994) adlı eserin girişinde yer alan “55.Yıl” başlıklı yazısının bir yerinde “... Artık sevgili Selcen tıp doktoru... Bilmem hangi duyguları tadacaktı sevgili Selcen, annesini Selçuk Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi’ne götürürken... Ama o Selcen, o doktor Selcen, henüz mesleğe adım attığı günlerde geceli gündüzlü annesi-

nin başında 318 nolu hastane odasında bekledi durdu.” yazmıştı. Ağlatmıştı. Abimdi.

“Sevgili Doktorum” derdi bana. Teşhisini öğrendiğimde yer sarsıldı sanki... Süreci biliyordum... Elimden bir şey gelmiyordu... Ağlatmıştı. Abimdi.

Ben şimdi hiç görmediğim İstemi Abimden sonra, bir abi daha kaybettim.

Başta Sevgili Ayşe Ablam, Sevgili Gökçen ve Gökhan kardeşlerim; Ali Abimin hitabıyla “Hocam” ve “Yurdanur Abla”, “Seren Kardeşim” olmak üzere, sabır diliyorum hepimize... Çünkü biz aileyiz.

Silifke’den Boğsak’a ve Susanoğlu’na motorsiklet ile gittiğimiz yıllar

* selcen.manavgat@gmail.com

ALİ BERAT ALPTEKİN HOCAMIN ARDINDAN

Ben işimi çok seviyordum. 20 yıl Halk ve Çocuk Kütüphanelerinde çalışmıştım. Kendi ilçemdeki Ardanuç Halk Kütüphanesi'ni de ben kurmuştum. Tek başıma çalışmaya rağmen orayı kültür merkezi gibi işletiyordum.. Sonra müdür olmak için orayı yüz üstü bırakıp Fındıklı Halk Kütüphanesi'ne gitmiştim. Ne kitap, ne kütüphane kimsenin umurunda olmadığı için çok zorlandım. Kütüphaneye başış yoluyla alınacak malzeme de devletin çıkarlarını düşündüğüm için kaymakamla aram açıldı. Makamıma göz diken birinin entrikalarına 28 Şubat da eklenince 2000 yılında Ankara'ya merkeze gelmek zorunda kaldım. Kütüphanesiz ve okuyucusuz çalışma hayatı bana çok zor gelmişti. Daha önceleri derlediklerimi *Erciyes* dergisinde yayımlıyordum. Masal derlemelerime hız verdim. Bir kitap olacak kadar biriktirmiştim ama ne yapacağımı bilemiyordum. Kitap çıkarmak benim için ulaşılmaz bir hayal gibi geliyordu.

Bu konuda bana yardım edecek tek kişi Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'dur diye düşünüp ev telefonundan aradım. Bir süre sonra Ankara'da buluştuk. Bana çalışma yapacağım metodları gösterdi. Hoca, daha sonra asistanı olan Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'in ev telefonunun numarasını verdi. Bir akşam onu da arayarak konuştuk. Bu telefon konuşmamla 19 yıl sürecek bir dostluğun devam edeceğini bilemezdim tabii. Berat Bey, benim hocam, ağabeyim, dostum olmuştu. Onu kayıp etmek bana çok zor geldi. Telefon rehberimden daha adını silemedim.

Üniversite hocalarının bazıları

halk kültürü dalında yaptığım çalışmalarımı “amatör, yaşlı ve cahil insanlardan bilgi alıp yayımlıyorsun” diyerek beni küçümserdiler. Bu kişilerin kendi çabalarıyla masraf ederek köyleri gezerek yaptığım derleme malzemelerini istemelerine ise çok üzülürüm. Berat Hocam farklıydı. Sürekli yaptığım işin ne kadar önemli olduğunu anlatır, çalışma şevkimi kırmak istemez, beni motive ederdi. “Senin Artvin ve Ahıska bölgesinden yaptığın derlemeleri yayımlaman Türk kültürü açısından bir kazançtır. Sayende oraların halk kültürünü tanıyoruz. Kıymetini şimdi bilmiyorlar ama yazdıkların ileride çok önemli olacaktır. *Cenupta Türkmen Oymakları* yazarı, Ali Rıza Yalman Yalgın köylerde derleme yaparken ‘Bizim işimiz gücümüz var, oyalama, kafayı bozdun’ derlermiş ama şimdi biz derslerde işliyoruz.”derdi.

Yemek kitabımı göndermiştim. Divanü Lügati't Türk'te geçen yemeklerin de adını yazmıştım. O bölümü ve diğer kitaplarımı derslerinde anlattığını söylemişti. Bazı makalelerinde de benim çalışmalarımından bahse derdi. Kitaplarımın hepsini takip ederdi.

Kendi çalışmalarıyla ilgili konuşurken “Sen, sizin bölgenin kaynak kişisisin, sizde nasıldır?” diyerek beni de onurlandırır. Benim Azerbaycan'a gitmeyi çok istediğimi bilirdi. “Bir gün seninle Esmâ'yı (öğrencisi Prof. Dr. Esmâ Şimşek) Azerbaycan'a götüreceğim” demişti ama olmadı. Hoca, çok namuslu ve dürüst bir insandı. Anlamadığım bir yeri sorduşumda etraflıca anlatır, benim işlerimi kendi işi gibi sahiplenir, yol gösterdi.

* Kütüphane Müdürü (e), Halk Bilimi Araştırmacısı, ulkuonal08@hotmail.com

rır, yardım ederdi.

Geçen yaz telefonla konuşmuştuk. Ondan sonra kendisine ulaşamadım. Rahatsız olduğuna dair bir mesaj aldım ama tedavi için Ankara'ya geldiğimde öğrendim ve çok üzüldüm. Kendisini rahatsız etmeden etrafındakilerden bilgi almaya çalıştım.

Armağan kitabına yazı yazmıştım. Kitabın tanıtım toplantısı yapılacağı günlerde İstanbul' daydım. Aynı gün için Hızlı Trende Konya'ya bilet bulamadım. Bir gün öncesinde ve ters yönde ancak yer bularak trene bindim ama her ne hikmetse tren boş gitti. DSİ misafirhanesinde kaldım. Ertesi günü törenin yapılacağı fakülte salonuna erkenden gittim. Öğrencileri hazırlık yapıyordu. Doktora öğrencisi Berna Büşra Kolot "Hoca senden çok bahsederdi." dedi.

Hoca, eşi ve torunlarıyla birlikte geldi. Yürümede zorluk çektiği için koluna birisi girmişti. Hemen etrafını sardılar hoca herkesle tek tek yakından ilgilenmeye çalıştı. Ben yanına gittiğimde kanepede oturuyordu. "Gel yanıma otur." dedi ve yakınındaki kişilere "Ülkü tek başına hiçbir yerle bağlantısı olmadan destek almadan çalışır ve Türk Kültürünün izlerini sürer. Bir gün bana telefon açıp Artvin'de Türk eserlerinin ve Türklerin sahipsiz olduğunu ve ne yapılması gerektiğini sordu" gibi beni yüreklendirecek sözler söyledi. Onun baba bir yönü vardı, hasta halinde bile ülkesini milletini düşünüyordu. Bir seçim arifesinde konuştuğumuzda annemle benim oyumu MHP'ye istemişti. Keşke partide Berat hocam gibi Türklüğü şiar edinmiş ağabeylerimizin sayıları fazla olsa...

Bir çoğunu tanıdığım, Türkiye'nin bir çok yerinden Halk Edebiyatı hocaları gelmişti. Hocayı görsel olarak tanıttılar. Esmâ hocam, Saim hocam, kızı Gökçe hoca, Yurdanur hoca gibi yakınlarından onu dinleyerek değişik yönlerini tanımış olduk. Kendisi sahneye gelip konuşmaya başlayıp uzatınca kızı rahatsız olmasından korktu, yanına geldi ama o devam etti. Çocukluğunu, lise ve üniversite yıllarını akıcı bir üslupla anlattı. "Hoca veda konuşması yaptı." dedim içimden; hem de öyle oldu. Bir kere Konya'nın trafiğine takıldığım için treni kaçırmaktan korkup erken kalktım. Beni de konuşma yapmam için sahneye çağırmışlar. Çok üzüldüm. Akşamki yemeğe kalmadığıma pişman oldum. Hocayla daha çok vakit geçirirdim diye.

Ankara'ya döndükten sonra aradım ama eşi Ayşe Hanım "Çok yoruldu, hastalandı" dedi, görüşemedik. Rahmetli olduktan sonra, "iyi ki de gidip hocamı son kere görmüşüm." dedim.

Saim Hoca'mın da, Ali Berat Hoca'mın da kalbimde müstesna yerleri var. Beni yüreklendirdiler, destek oldular, çalışmalarım da yardım ettiler. Çalıştığım kurumdaki hocayı da onlar gibi bana destek olacağını sanma yanılgısına düştüm. Belki de başka kültürden geldiği için benim gibi Türk milliyetçisini etkisizleştirmeyi seçmişti. Bizleri sindirmeye çalışsalar da bu ülke bizim.

Ümitsiz hasta olduğunu biliyordum ama Sosyal medyadan öldüğünü öğrenmek beni derinden sarstı. Çünkü Berat Hocamın kalitesinde dost bulmak zor. Aramızdan erken ayrıldı Türk Kültürüne daha çok hizmet ederdi dedim. Artvin de olduğum için cenaze törenine katılamadım. Gönül dostumuz Alim Gerçel "Böyle kalabalık hoca cenazesi görmemiştim." dedi. Konya'ya gidince Üçler Mezarlığı'ndaki kabrini ziyaret edeceğim, eşi Ayşe Hanım'a da başsağlığına dileyeceğim. Ben onu çok sevmiştim, mekânı cennet olur inşallah.

PROF. DR. ALİ BERAT ALPTEKİN'İN VEFATINDAN SONRA HAKKINDA GELİŞTİRİLEN ETKİNLİKLER

Akademik Sayfalar'da iki sayı olarak gerçekleştirilecek olan Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Özel Sayıları'nın dışında belirleyebildiğimiz bazı kültür olayları da bulunmaktadır. Bunları belirli başlıklar altında aşağıya alıyoruz.

ABA ÜZERİNE DERGİ ÖZEL DOSYASI

Niğde'de, 01.01.2006 tarihinde Av. İsmail Özmel tarafından kurulan iki aylık kültür, sanat ve edebiyat dergisi *Akpınar*, Temmuz-Ağustos-Eylül-Ekim 2019 tarihli 82-83. Birleştirilmiş sayısının önemli bir bölümünü *Prof. Dr. Ali Berat Ali Berat Alptekin Dosyası* olarak hazırlamıştır. Bu dosyada; Prof. Dr. Nedim Bakırcı, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Av. İsmail Özmel, Sadık Gökçe, Uz. Dr. Selcen Sakaoğlu-Manavgat, Ülkü Önal ve Ülkü Demiray'ın yazılarına yer verilmiştir.

ABA ÜZERİNE YAYINLAR

1. Nail Tan, "Yitirdiklerimiz: Prof. Dr. Ali Berat Alptekin", *Türk Dili*, CXVI (814), Ekim 2019, 110-112.
2. [Prof. Dr.]Bilgehan Atsız Gökdağ, "Nekrologlar: Ali Berat Alpte-

kin", *Türkolojiya*, (Baku), 2019 (3), 140-141.

ABA ÜZERİNE KONFERANS

Konya Aydınlar Ocağı, haftalık Salı Konferansları'ndan birini, 22 Ekim 2019 tarihinde Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'e ayırmıştır: *Hocasının Gözüyle Prof. Dr. Ali Berat Alptekin*. Toplantı, İl Halk Kütüphanesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilmiştir.

ALİ BERAT HOCAMIN ARDINDAN

Toros Dağları'nın aydın balası.
Emeği görülsün Berat Hocamın.
Yaylamızda çadır çadır obası.
Kokular sürülsün Berat Hocamın.

Bu feleğe sitem salıp savurun.
Başka acı yok mu yürek kavurun.
Şu Gökü'yu yangınımaya çevirin.
Bilenler dirilsin Berat Hocamın.

Ölümü acıya gark etti birden.
Herkes geçecekmiş bilinen sırdan.
Mekânı cennette, yatağı nurdan.
Altına serilsin Berat Hocamın.

İnsanı eğitmek olmuştu işi.
Ölüme yakışmaz gittiği yaşı.
Herkesi sevmekti hayali, düşü.
Hayıra yorulsun Berat Hocamın.

Yastadır Mersin'in dağı, ovası.
"Ya sabır." der evdeşiyle balası.
Güldiken'in Rabb'inden tek duası.
Beratı verilsin Berat Hocamın.

03.09.2019

KARAMANLI OZAN GÜLDİKEN

